

РЕШЕНИЕ

№ 11517

гр. София, 03.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 30.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разглежда дело номер **12198** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл. 178 във връзка с чл. 226, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка със чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е след съдебно решение № 12653/15.12.2023г. на ВАС на РБ по адм.дело № 3736/2023г., с което е отменено съдебно решение №754/08.02.2023г. по адм.дело № 10502/2022г. на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд със задължителни указания.

Производството е започнало по жалба на „Електроразпределение Юг“ ЕАД-ЕИК:115552190, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез юрк. Щ. Р. срещу Решение № Ж-547/04.10.2022 г. на КЕВР, с което дружеството е задължено да издаде и предостави на „Волт Актив“ ООД Становище с посочени условия за присъединяване на Фотоволтаична централа (ФЕЦ), предвидена за изграждане при условията на чл.24, т.1 от ЗЕВИ в УПИ XIX-106, кв. 30 [населено място], [община], съгласно Наредба № 6, Глава пета, раздел II, отговарящо за норматичните изисквания на чл.27 от ЗЕВИ и в 7-дневен срок след приключване на горните дейности да представи на Комисията доказателства за изпълнението им.

В жалбата са развити оплаквания за неправилност на решението и допуснати в хода на процедурата съществени нарушения на процесуалните правила. Жалбоподателят моли за отмяна на решението като незаконосъобразно. В жалбата се посочва, че

процесното решение е постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалните разпоредби. Твърди се, че решението на КЕВР не е мотивирано, и почива на превратно и изолирано тълкуване на правните институти.

В съдебно заседание жалбоподателят не представлява. От процесуалният представител юрк. Д. е постъпила молба, в която се моли за отмяна на решението и се претендират разноски по представен списък-л.48.

Ответникът – КЕВР – в съдебно заседание се представлява от юрк. Н., който оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Подробни доводи излага в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Заинтересованата страна – "ВОЛТ АКТИВ" ООД – не се явява и не се представлява.

Административен съд – София – град, III отделение, 62 състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Производството пред КЕВР е образувано по жалбата на заинтересованата страна в настоящото производство – „Волт Актив“ООД, в която е посочено, че същото е поискало на 04.05.2021г. да бъде присъединена ФЕЦ от 30 КВ по реда на чл.24 т.1 от ЗЕВИ в техен собствен недвижим имот- представляващ УПИ XIX-106, кв.30 по плана на [населено място], общ.Нова 3., в който имот има изградена узаконена сграда-склад. „Волт Актив“ООД получило писмо с изх.№45442 от 06.10.2021г. от Електроразпределение Юг ЕАД, с което било уведомено, че се прекратява иницирираната процедура с мотив, че сградата в имота не удовлетворява изискванията на чл.24 т.1 от ЗЕВИ, тъй като в имота няма сграда на основно застрояване, а само такава за допълващо застояване. В имота сградата била присъединена към електроразпределителната мрежа с ИТН 4464598. Заинтересованото лице счита, че електроразпределителното дружество неправилно тълкува закона и поради това е направило оплакване пред КЕВР.

По жалбата е образувана преписка и извършена проверка, в хода на която КЕВР на основание чл.142, ал.5 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е изпратена на 16.12.2021г. на „Електроразпределение Юг“ЕАД за извършване на проверка по компетентност. От страна на „Електроразпределение Юг“ ЕАД е депозирано становище, обективизирано в писмо с вх.№ Е-12-00-594/11.01.2022г.

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал.1 от Наредба № 3, от Дирекция Електроенергетика и топлоенергетика на Комисията за енергийно и водно регулиране, е изготвен доклад вх.№ Е-ДК-1920 от 28.09.2022г. Изготвен е и проект на решение, отразено в протокол № 271 от 04.10.2022г., в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства,

правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

С решение № Ж-547 от 04.10.2022г. на КЕВР на основание чл. 22, ал.1 вр. ал.5 и ал.7 от Закона за енергетиката и чл.147 ал.2 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, Комисията е счела, че Електроразпределение Юг ЕАД неправилно е приложило чл. 88 ар.5 от Наредба №6/24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или разпределителните електрически мрежи /Наредба №6/, като е предявило изисквания към присъединяваното лице, извън задължителните такива по чл. 88 от Наредба №6, изтъкнато е, че чл. 24 от ЗЕВИ не посочва какъв следва да е статута на сградата – основно или допълващо застрояване, приема, че съгласно ДР на ЗУТ и Закона за кадастъра и имотния регистър „сграда“ се приравня на „постройка“ като смислово значение и че както сградите, така и постройките могат да бъдат както строежи от основно застрояване, така и от допълващо такова. Формира извод, че „Електроразпределение Юг“ ЕАД е излязло извън компетентността си по отношение изискваето за наличие на сграда за основно застрояване.

В резултат КЕВР дава задължителни предписания, а именно: 1., „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД в 14-дневен срок да издаде и предостави на „Волт Актив“ ООД Становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, отговарящо на нормативните изисквания на чл.27 от ЗЕВИ; и в 7-дневен срок от получаване на решението да представи информация в КЕВР за предприетите действия.

В хода на настоящото съдебно производство по искане на жалбоподателя са изготвени и приети две съдебно-технически експертизи.

Експертизата от вещото лице Ч. /л.40-44/ е приета от съда без възражения на страните по въпрос №3 и №4 от същата. Предвид възражението на ответника по отношение на квалификациите на вещото лице експертизата не е приета по въпрос № 1 и №2 от същата. Според експерта постройката разполага с вътрешна електрическа инсталация, която физически е свързана с електроразпределителната мрежа.

Осветителните тела са в работно състояние, при посещението на място не са установени други активни консуматори на електрическа енергия. Приложен е снимков материал.

Второто заключение е изготвена от вещо лице д-р инж. А. С.. Вещото лице е посочило, че в имота има изградена постройка, построена по монолитния способ, конструкцията на постройката представляваща складово помещение е от две части – носеща и покривна. Носещата част е изградена от „итонг“ и стоманобетонни колони, а покривът е двускатен, от греди и поцинкована гофрирана покривна ламарина, подът е изпълнен с цименто-пясъчна замазка. Постройката няма прозорци, не може да се ползва за битови нужди, покрива не е топлоизолиран, естествено се вентилира, безопасен със заключваща се врата. Постройката е с функционално предназначение „Склад“, спадащ към временното строителство, и към настоящият момент реално се използва за това. Постройката представлява второстепенна постройка, с предназначение на склад и понастоящем.

И двете СТЕ съдът кредитира като неоспорени от страните, компетентни и пълни, съответни на доказателствата по делото.

Административен съд София-град, III отделение, 62 състав при така установената фактическа обстановка, прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

ЗЕВИ има за цел да стимулира производството и потреблението на енергия, произведена от възобновяеми източници /ВИ/ - чл. 2 от ЗЕВИ, като следва да бъде предоставен гарантиран достъп на енергия, произведена от ВИ – чл. 18, ал. 1 от ЗЕВИ. В глава 4-та, раздел 2-ри от ЗЕВИ са уредени предпоставките за присъединяване на енергийни обекти за производство на ел. енергия от ВИ, като в чл. 22, ал. 1 от ЗЕВИ е предвидено, че операторите на разпределителни електрически мрежи ежегодно до 28 февруари представят на оператора на преносната електрическа мрежа предвижданите за едногодишен период електрически мощности, които могат да бъдат предоставяни за присъединяване към разпределителните мрежи на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, по райони на присъединяване и нива на напрежение, а съгл. ал. 5 на същата разпоредба КЕВР издава решение по реда на чл. 115 и сл. от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, с което одобрява тези мощности след извършване на проверка. По-нататък, в чл. 23 от ЗЕВИ /отм., в приложимата ѝ редакция/ е регламентиран редът, по който лицата, които искат да изградят обекти за производство на ел. енергия от ВИ, следва да процедират, като тази процедура е предвидена именно в изпълнение на целите на ЗЕВИ по чл. 2 и чл. 18 – за да е налице предвидимост, обективност и липса на дискриминация по отношение на всички евентуални желаещи производители на ел. енергия от ВИ.

Разпоредбата на чл. 24 от ЗЕВИ/отм., в приложимата ѝ редакция/, която регламентира изключение от така въведеното правило на чл. 23, и съгл. т. 1 предвижда, че чл. 23 не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници /ВИ/ с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии. Целта на това изключение е да стимулира ползването на ел. енергия от собствени неголеми ВИ за собствени нужди, т.е. за собствено потребление – затова е уредено и задължението да е налице сграда в имота – а остатъчното количество следва да се закупи от оператора по преференциалните цени. Именно, защото се касае за изключение, то същото не би могло да бъде тълкувано разширително, включително и касателно значението на думата „сграда“. Целта на разпоредбата на чл. 24/в приложимата ѝ редакция/ не е да стимулира злоупотребите, при които се изграждат фиктивни постройки в територии, в които няма потребление и се налага пренасяне на произведената електрическа енергия. Именно затова се касае за изключение от общото правило.

В подкрепа на горните мотиви е т. 43 от преамбюла на Директива 2009/28/ЕО, изцяло транспонирана с приемането на ЗЕВИ, имаща за цел да стимулира гражданите към постигането на целите на Директивата, т.е. към използване на ел. енергия от ВИ, както и т. 51 от преамбюла на Директива (ЕС) 2018/2001 от 11.12.2018г. И двете директиви целят насърчаването на използване на енергия от ВИ, като по-новата определя правната рамка, в частност процентите на ел. енергия от ВИ в отделните държави членки до 2030 г. Съгласно т. 51 /която на практика пояснява вложеното в т. 43 на Директива 2009/28/ЕО значение/ за да се насърчава използването на възобновяема енергия от микро, малки и средни предприятия (МСП) и от отделните граждани в съответствие с целите, определени в настоящата директива, за малките проекти за възобновяема енергия, включително децентрализираните проекти, например покривните слънчеви инсталации, следва да се въведе процедура чрез обикновено уведомяване за свързване към мрежата до компетентния орган. Цитираната норма потвърждава посоченото, че чл. 24 изисква в съответния имот, намиращ се в урбанизирана територия, да е налице сграда, именно с цел покривната слънчева инсталация да захранва тази сграда и по този начин реално произведената от ВИ енергия да се използва за собствено потребление. А поставеният във въпросния парцел склад не е сграда, не служи за обитаване или живеене, както и не представлява предприятие, реално ползващо ел. енергия за производствените си нужди, нито въобще в него има реално потребление на енергията от ВИ за отопление. Както се установи от СТЕ в същата единствени консуматори на ел. енергия са осветителните тела.

"Електроразпределение Юг" ЕАД като електроразпределителното дружество следва да провери дали са налице предпоставките за прилагане на изключението по чл. 24 от ЗЕВИ – макар това да не е изрично посочено в чл. 87 и сл. от Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи. В противен случай самото електроразпределително дружество би нарушило изискванията на чл. 22 и чл. 23 от ЗЕВИ и би подлежало на санкция от страна на КЕВР.

Чл. 12, ал. 1 от ЗУТ гласи, че застрояване е „разполагането и изграждането на сгради, постройки, мрежи и съоръжения в поземлени имоти“. Още в тази разпоредба се прави разграничение между сгради и постройки. В противен случай законът щеше да използва единствено думата „сгради“. По-нататък, в чл. 41 от ЗУТ е посочено, че допълващото застрояване в урегулирани поземлени имоти се състои от спомагателни, обслужващи, стопански и второстепенни постройки към сградите на основното застрояване и се разрешава в съответствие с предвижданията на подробния устройствен план. Именно с оглед характера на постройките на допълващото застрояване, режимът на тяхното допускане е значително улеснен в сравнение с изграждането на сгради. Горното разграничение на „сгради“ и „постройки“ се съдържа и в чл. 70 от Наредба № 7 от 22.12.2003г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони. Безспорно и двете понятия съставляват застрояване /строежи, но сградите са такива на „основното“, а постройките, вкл. и складовете – на „допълващото“ застрояване. Съществуващата във въпросния имот постройка - склад нито служи за обитаване/живеене, нито представлява предприятие, реално ползващо електрическа енергия за

производствените си нужди. Изграждането на подобен род постройка във въпросния парцел има за цел единствено да заобиколи изискванията на чл. 23 от ЗЕВИ като създаде привидност за изпълнение на предпоставките на изключението по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ.

Ето защо се налага изводът, че е налице заобикаляне на закона от страна на „Волт Актив“ ООД, който се подкрепя и от другите събрани по делото доказателства. Видно от представената кореспонденция между дружеството и "Електроразпределение Юг" ЕАД дружеството „Волт Актив“ ООД е инициирало 6 /шест/ процедури по присъединяване на ФЕЦ в съседни имоти в [населено място], като във всеки от тях има изграден такъв склад, върху който се иска изграждане на съответната ФЕЦ. По този начин общата мощност на бте ФЕЦ е 180 kW.

В случая, макар формално да се касае за отделни ФЕЦ в отделни имоти, всяка с мощност до 30 kW, във всеки от които имоти е изградена постройка /не сграда/, настоящият състав намира, че е налице заобикаляне на закона от страна на „Волт Актив“ ООД, в частност на чл. 24 от ЗЕВИ, вкл. и по отношение на изискването за наличие на мощност до 30 kW, което КЕВР не е изследвала. Целта на наличието на процедура за присъединяване по чл. 23 от ЗЕВИ е да се предотвратят злоупотребите, както бе посочено по-горе, чрез изграждането на фиктивни постройки. В случая именно това е сторено посредством изграждането на 6 склада в съседните УПИ, очевидно непредназначени за обитаване и изградени единствено с цел формално да се изпълни изискването на чл. 24 от ЗЕВИ като спорът се съсредоточи върху това дали складът е сграда по смисъла на разпоредбата или не. Освен че не е сграда, същият не е предвиден за обитаване, респективно не представлява предприятие по смисъла на горесцитираната т. 53 от Директива 2018/2001г., което означава и че в тези складове няма да има реално потребление на произведената от монтираните върху тях и в прилежащите им имоти конструкция на ФЕЦ. (В този смисъл Р № 9620/2021г. на ВАС, също така Р № 5026 от 26.05.2022 г. по адм.д. № 2283/2022г. на ВАС)

При това положение съдът намира, че решението на КЕВР не съответства на целта на закона, поради което и на това основание се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено. Не са били налице основания КЕВР да дава указания на ЕР Юг ЕАД да издаде становище по чл. 27 от ЗЕВИ във връзка с присъединяването на ФЕЦ при условията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ, тъй като такава ФЕЦ не е налице.

При този изход на спора и съобразно нормата на чл. 226, ал. 3 АПК, на жалбоподателя се дължат сторените от него разноси в производството пред съдебните инстанции. При първото разглеждане на делото от жалбоподателя не са били претендирани разноси, пред ВАС са претендирани разноси – 370лв. държавна такса и 200 лв. юрисконсултско възнаграждение. При второто разглеждане на делото от настоящия състав са претендирани разноси, които са сторени както следва: 1152,40 за вещото лице Ч., за вещото лице С. 727,00лв, съобразно представена по делото справка-декларация от него, юрисконсултско

възнаграждение в размер на 240 лв. определено от съда на основание чл.24, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ. Доколкото съдът определя размера на юрисконсултското възнаграждение на жалбоподателя съобразно цитираната норма от Наредбата и фактическата и правна сложност на делото, то възражението на ответника за прекомерност е неоснователно.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София –град, III отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № Ж-547/04.10.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ВРЪЩА преписката на КЕВР за ново произнасяне съобразно дадените в мотивите на настоящото решение задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] разноси по делото в размер на 2689,40лв. (две хиляди шестстотин осемдесет и девет лв. и четиридесет ст.) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: